

Esitutinnan kesto ja päätöksen perusteleminen

ASIAN VIREILLETULO

Poliisin ja syyttäjän menettelyä sekä ihmiskaupan tutkintaa koskevassa päätöksessäni 28.12.2021, [OKV/1233/70/2021](#) pyysin Poliisihallitusta toimittamaan selvitykset jokaiselta poliisilaitokselta 1.7.2022 vireillä olevista yli 18 kuukautta kestäneistä ihmiskauppa- ja sen lähirikoksista ja niiden viipymisten syistä.

Itä-Uudenmaan poliisilaitokselta saadussa selvityksessä yhtenä yli 18 kuukautta vireillä olevana esitutkintana oli ilmoitettu asia 5560/R/61608/19. Poliisilaitoksen 15.7.2022 päivätystä lausunnosta ei ilmennyt, että kyseisessä vuonna 2019 vireille tulleessa asiassa olisi tehty mitään tutkintatoimenpiteitä. Otin esitutinnan viipymisen omana aloitteena tutkittavakseni vuoden 2024 alussa, kun esitutkinta oli poliisilaitokselta saadun tiedon mukaan yhä kesken.

Ihmiskaupparikokset ovat olleet vuonna 2022 poliisin sisäisen laillisuusvalvonnan kohteena ja olen omana aloitteena tutkinut myös poliisin sisäisen laillisuusvalvonnan toteutumista (seurannasta ks. [Valtioneuvoston oikeuskanslerin kertomus vuodelta 2023, K 11/2024 vp](#), s. 150-154). Osana seurantaani olin pyytänyt käyttöni muun ohella Poliisihallituksen vuonna 2022 poliisilaitoksille suorittamien laillisuustarkastusten pöytäkirjat.

Poliisihallituksen Itä-Uudenmaan poliisilaitokselle suorittaman 4.4.2023 päivätyn laillisuustarkastuksen pöytäkirjan (POL-2022-4264) mukaan eräs tutkinnanjohtaja oli 28.9.2022 tarkastustilaisuudessa kertonut poliisilaitoksessa olevan edelleen avoinna vanhoja vuonna 2017 kirjattuja ja törkeillä nimikkeillä tutkittavia ihmiskaupparikoksia. Kyseinen pöytäkirjamerkintä vaikutti olevan ristiriitainen siihen nähden, että minulle annetussa poliisilaitoksen 15.7.2022 päivätysssä lausunnossa tällaisia asioita ei ollut mainittu. Pyysin Poliisihallitusta hankkimaan Itä-Uudenmaan poliisilaitokselta selvityksen myös tältä osin.

SELVITYS

Poliisihallitus on antanut 20.3.2024 päivätyn lausunnon, jonka liitteenä on ollut Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen lausunto selvityksineen. Niiden mukaan asian 5560/R/61608/19 esitutkinta oli yhä kesken. Itä-Uudenmaan poliisilaitoksella asian tutkinnanjohtaja toimiva rikostarkastaja A ilmoitti selvityksessään, että esitutkinta on mahdollista saada valmiiksi kevään 2024 aikana.

Pyysin 5.9.2024 Itä-Uudenmaan poliisilaitokselta tiedon asian käsittelyvaiheesta. Rikoskomisario A toimitti 18.9.2024 asiassa tehdyn päätöksen esitutkinnan päättämisestä ei rikosta -perusteella.

Esitutkintapäätöksestä ilmenneiden seikkojen perusteella pyysin Poliisihallitusta hankkimaan vielä Itä-Uudenmaan poliisilaitokselta rikostarkastaja A:n selvityksen ja antamaan lausuntonsa. Selvityspyynnössäni kiinnitin huomiota muun ohella siihen, että esitutkintapäätöksessä epäillyn rikoksen tapahtuma-ajaksi ja paikaksi oli kirjattu 18.6.2018 ulkomaat, mutta perusteluissa kuvattiin kuitenkin pääosin tapahtumia vuosilta 2019-2020 Suomessa. Pyysin myös arvioimaan esitutkintalain 10 luvun 2 §:n 2 momentin soveltamisen edellytyksiä asiassa. Lisäksi pyysin selvitystä siitä, oliko asiakokonaisuuden esitutkintoja keskitetty samalle tutkinnanjohtajalle ja syitä sille, mikäli näin ei olisi tehty.

Poliisihallitus on antanut 13.12.2024 päivätyn lausunnon, jonka liitteenä on ollut Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen lausunto selvityksineen.

RATKAISU

Esitutkinnan kesto

Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa.

Esitutkintalain 3 luvun 11 §:n 1 momentin mukaan esitutkinta on toimitettava ilman aiheetonta viivytystä. Pykälän 3 momentin mukaan esitutkintatoimenpiteet voidaan olosuhteiden sitä edellyttäessä asettaa tärkeysjärjestykseen.

Esitutkintalain 2 luvun 2 §:n mukaan esitutkintaa johtaa tutkinnanjohtaja.

Esitutkinnalle ei voida asettaa täsmällistä enimmäisaikaa, vaan hyväksyttävää aikaa on arvioitava huomioon ottaen asian laatu, laajuus sekä yksilölliset erityispiirteet. Asiaan liittyvät ulkoiset

tekijät, kuten käytettävissä olevat tutkintaresurssit sekä poliisin mahdollisuus asettaa tehtävänsä kiireellisyysjärjestykseen vaikuttavat tosiasiallisesti esitutinnan toimittamiseen.

Yksittäisellä tutkijallakin on oma vastuunsa esitutkintatoimenpiteiden joutuisasta toimittamisesta, mutta tutkinnanjohtaja vastaa viime kädessä siitä, että esitutkinta ja sitä edeltävät toimenpiteet toimitetaan ilman aiheetonta viivytystä. Esitutinnan viivytyksetön aloittaminen ja toimittaminen palvelevat rikosten asianosaisten oikeusturvan toteutumista. Viivytyksettömyys on tärkeää myös koko rikosoikeudellisen järjestelmän toimivuuden ja uskottavuuden kannalta.

Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen toimittamasta selvityksestä ilmenee, että rikosilmoitus oli kirjattu 19.11.2019 ja ensimmäinen tutkinnanjohtaja asialle oli määrätty 22.11.2019. Tammikuussa 2020 asiassa on linjattu alustavia toimenpiteitä ja tunnistettu liityntä eräisiin muihin vireillä olleisiin asioihin. Asia oli jo alkuvaiheessa vaiheessa tunnistettu ihmiskaupparikokseksi, joka poliisilaitoksen ohjeen mukaisesti priorisoidaan 1. prioriteettiin. Tämän jälkeen asiassa ei ole kuitenkaan tehty toimenpiteitä yli kolmeen vuoteen ennen asian siirtämistä toiseen tutkintayksikköön helmikuussa 2023. Asialle nimettiin tutkija maaliskuussa 2023 ja tehtiin syyttäjälle esitutkintalain 5 luvun 1 §:n mukainen ilmoitus.

Esitutkinnassa on siten ollut 1/2020 – 2/2023 välisenä aikana kolmen vuoden ajanjakso ilman minkäänlaisia toimenpiteitä. Yhdyn Poliisihallituksen ja Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen lausunnoissaan esittämään näkemykseen, että epäiltyä ihmiskauppaa koskenutta esitutkintaa ei ole tältä osin suoritettu esitutkintalain mukaisesti ilman aiheetonta viivytystä.

Asian tutkinnanjohtaja oli vuosina 2019-2022 vaihtunut kuusi kertaa ja myös tutkija oli vaihtunut useasti. Minulla ei ole asiassa aihetta kohdistaa esitutinnan viipymisen perusteella toimenpiteitä asiaa sen eri vaiheissa käsitelleisiin yksittäisiin virkamiehiin.

Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen esitutkintatilanne on lausunnosta ja tutkinnanjohtajien selvityksistä ilmenevien tietojen perusteella ollut vaikea ja ruuhkautunut. Poliisi joutuu aina asettamaan sille kuuluvia tehtäviään tärkeysjärjestykseen kuten poliisilain 6 § sille nimenomaisesti salliikin. Tehtävien tärkeysjärjestykseen asettamisen merkitys korostuu entisestään ruuhkautuneessa tilanteessa, jossa priorisointia saatetaan joutua tekemään kiireellisten asioidenkin kesken. Olen siitä on, että tällöinkin priorisointi perustuu tietoisiin ratkaisuihin eikä ruuhkautuneessakaan tilanteessa esitutkinat viivästyisi tiedostamattomasti.

Käsiteltävässä asiassa viivästynyt esitutkinta oli noussut esille poliisilaitoksella vasta silloin, kun se oli selvittänyt pyynnöstäni 1.7.2022 vireillä olleita yli 18 kuukautta kestäneitä ihmiskauppaa ja sen lähirikoksia. Epäiltyä ihmiskauppaa koskeva esitutkinta oli ollut jo tuossa vaiheessa po-

liisilaitoksella vireillä noin 2,5 vuotta ilman tutkintatoimenpiteitä. Kiinnitän Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen huomiota esitutinnan viivytyksettömään toimittamiseen ja erityisesti esitutkintojen kestoja koskevien seurantajärjestelmien toimivuuteen.

Itä-Uudenmaan poliisilaitos on lausunnossaan tuonut esille viime vuosien rikostutkinnan kehittämistoimiaan, joilla on pyritty vastaamaan ruuhkautuneeseen rikostutkinnan tilanteeseen. Yhtenä asiana on lausunnossa tuotu esille vuonna 2023 käyttöön otettu rikostutkintojen tehokkaampi seurantajärjestelmä.

Esitutkintapäätöksen perustelut

Esitutkintalain 3 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan esitutkintaviranomaisen on toimitettava esitutkinta, kun sille tehdyn ilmoituksen perusteella tai muuten on syytä epäillä, että rikos on tehty.

Esitutkintalain 10 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan esitutkinnan valmistuttua asia on toimitettava syyttäjälle syyteharkintaa taikka sakon ja rikesakon määräämisestä annetussa laissa tarkoitetun määräyksen tai vaatimuksen antamista varten. Pykälän 2 momentin mukaan esitutkinta päätetään kuitenkin saattamatta asiaa syyttäjän käsiteltäväksi, jos tutkinnassa on selvinnyt, ettei rikosta ole tehty taikka ettei asiassa voida nostaa ketään vastaan syytettä tai esittää muuta rikokseen perustuvaa julkisoikeudellista vaatimusta.

Esitutkintalain 11 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan esitutkinnan toimittamatta jättämisestä sekä esitutkinnan päättämisestä saattamatta asiaa syyttäjän harkittavaksi on tehtävä kirjallinen päätös. Pykälän 2 momentin mukaan päätöksestä on ilmentävä muun ohella päätöksen perustelut ja sovelletut säännökset.

Oikeudellisten ratkaisujen perusteluilla on monia eri tehtäviä (ks. kokoavasti Virolainen, Jyrki – Martikainen, Petri: Pro & contra. Tuomion perustelemisen keskeisiä kysymyksiä. Talentum 2003 s. 63-99). Asianosaisten tulisi esitutkintapäätösten perusteella saada vastaus siihen, miksi esitutkintaa ei ole asiassa toimitettu tai se on lopetettu. Usein tämä kiinnostaa erityisesti asiananomistajaa. Päätösten perusteleminen mahdollistaa myös ratkaisutoiminnan ulkoisen kontrolloitavuuden. Perustelemisselvollisuudella on merkitystä myös tutkinnanjohtajan oman itsekontrollin kannalta, sillä hän joutuu päätöksen perusteluja kirjoittaessaan arvioimaan ratkaisunsa oikeudellista kestävyyttä.

Tutkinnanjohtaja A:n tekemässä esitutkintapäätöksessä epäillyn rikoksen tapahtuma-ajaksi on kirjattu 18.6.2018 ja paikkakunnaksi ulkomaat. Päätöksen perusteluissa kuvataan kuitenkin asianomistajan kertomia tapahtumia laajasti vuosilta 2019-2020 Suomessa. Päätös on siten ristiriitainen.

A oli päätöksessään selostanut laajasti asiassa selvitettyjä tosiseikkoja. Tämä kertoo sinänsä pyrkimyksestä perusteellisuuteen. Päätöksentekijän on kuitenkin olennaista tunnistaa asian oikeudellisen arvioinnin kannalta keskeinen sisältö ja kertoa tekemänsä oikeudellisen päättelyn perustelut ymmärrettävästi. Esitutkintalain esitöissä ([HE 222/2010 vp](#) s. 237) on todettu, että esitutkintapäätöksen perustelujen osalta asian ratkaisuun vaikuttavina tosiseikkoina tulisi mainita ainoastaan ne, jotka välittömästi tukevat päätöksen lopputulosta. Esitöiden mukaan tällä edistettäisiin päätöksen ymmärrettävyyttä ja selkeyttä.

A on selvityksessään kertonut, että epäillyn ihmiskaupan osalta asia oli rajoittunut epäiltyyn avioliittoon pakottamiseen Suomessa vuonna 2019. Tästä linjauksesta A oli neuvotellut syyttäjän kanssa. Muut asianomistajan kertomat tapahtumat oli selvitetty, tai selvittävänä, muissa esitutkinnoissa.

Ilmeistä on, että asianosainen tai muukaan ulkopuolinen tarkastelija, ei ole voinut päätöksen perusteluista ymmärtää asian arvioinnin rajoittuneen Suomessa vuonna 2019 solmittuun avioliittoon. Päätöksensä perusteluissa A oli selostanut asianomistajan kertomia varsin arkaluonteisia seikkoja tämän lapsuudesta lähtien, vaikka näillä ei vaikuta olleen mitään yhteyttä tutkittavana olleeseen avioliittoon pakottamiseen. Asianomistajan kertomien tosiseikkojen laajan selostamisen sijaan olennaista ja välttämätöntä olisi ollut tuoda avoimesti esille se, mihin asiaan tutkinta oli nyt rajoittunut. Luonnollisesti myös epäillyn rikoksen teko aika ja -paikka olisi tullut kirjata vastaamaan sitä, mitä tässä asiassa oli tutkittu.

Rikostarkastaja A ei ole perustellut päätöstään esitutkintalain 11 luvun 1 §:n 2 momentin edellyttämällä tavalla.

A oli tehnyt esitutkintalain 10 luvun 2 § 2 momentin nojalla päätöksen jättää esitutkinta saattamatta asiaa syyttäjän käsiteltäväksi, koska asiassa ei ollut tapahtunut rikosta. Selvityksensä mukaan hän oli ennen päätöstään keskustellut asiasta syyttäjän kanssa.

Jo aiemmin mainittujen päätöksen perustelujen puutteellisuuksien lisäksi A:n tekemän oikeudellisen arvion ymmärrettävyyttä on vaikeuttanut se, että päätöksensä perusteluissa hän on käyttänyt muotoiluja kuten ”esitutkinnassa ei ole ilmennyt sellaista selvitystä”, ”esitutkinnan aikana ei ole saatu sellaista selvitystä” tai ”asianomistajalla voidaan katsoa olleen”. Tämänkaltaiset muotoilut viittaavat näytön arviointiin ja siihen, ettei esitutkinnassa olisi ilmennyt riittävästi näyttöä rikoksen tunnusmerkistöistä.

Esitutkintalain 10 luvun 2 §:n 2 momentin nojalla tutkintaa ei voida kuitenkaan lopettaa siksi, ettei esitutkinnassa ole ilmennyt riittävästi näyttöä rikoksen tapahtumisesta. Selvitystä tulee kertyä nimenomaan siitä, ettei rikosta ole tehty ([HE 222/2010 vp](#) s. 235). Tämä tulee ilmetä myös esitutkintapäätöksen perusteluista. Esitutkintalain 10 luvun 2 §:n 2 momentin nojalla tehdyn

päätöksen tulee perustua siihen, mitä esitutkinnassa on ilmennyt, eikä siihen, mitä selvitystä asiassa ei ole saatu. A:n tekemän esitutkintapäätöksen perusteluista ei voi vakuuttua siitä, että asiassa olisi ollut riittävät edellytykset tehdä esitutkintalain 10 luvun 2 §:n 2 momentin tarkoittama päätös esitutkinnan päättämisestä.

Tutkintapyyntöjen käsittely poliisilaitoksella

Asiassa saaduissa selvityksissä huomioni kiinnittyi siihen, että Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen lausunnon mukaan samat asianosaiset olivat asianosaisena useissa rikosilmoituksissa, joista osa on ollut tutkinnassa Helsingin ja osa Itä-Uudenmaan poliisilaitoksella. Myös A:n tekemän esitutkintapäätöksen perusteluissa on todettu, että asianomistajan kertomista tapahtumista oli kirjattu osin jo aikaisemmat rikosilmoitukset. Lisäselvityspyynnössäni pyysin selvittämään sitä, oliko näitä esitutkintoja keskitetty yhdelle tutkinnanjohtajalle, ja jos näin ei tehty, perusteita tälle menettelylle.

Esitutkintalain 3 luvun 3 §:n mukaan esitutkintaviranomaisen on toimitettava esitutkinta, kun sille tehdyn ilmoituksen perusteella tai muuten on syytä epäillä, että rikos on tehty. Esitutkintalain esitöissä ([HE 222/2010 vp](#) s. 177) on todettu, että poliisin tehtävänä on rikoksesta tehdyn ilmoituksen vastaanotettuaan selvittää, onko olemassa sellainen rangaistussäännös, joka voi tulla sovellettavaksi ilmoituksessa tarkoitettua tekoa arvioitaessa. Esitutkinnan toimittamistarvetta arvioitaessa on otettava huomioon kaikki mahdolliset kyseeseen tulevat rikokset, eikä poliisi ole sidottu ilmoituksen tekijän esittämään rikosnimikkeeseen.

Poliisihallitus on lausunnossaan todennut, että tutkinnanjohtajien eriytyminen samaa asianomistajaa koskevista asioista ei ole vaarantanut rikosepäilyjen selvittämistä. Mielestäni on kuitenkin vaikea nähdä, miten tutkintojen eriyttäminen ja tutkintatoimien eriaikaisuus on tukenut muun muassa esitutkintojen viivytyksettömyyttä tai kustannustehokkuutta.

Asiassa saaduista selvityksistä ilmenee, että jo tammikuussa 2020 tunnistettiin tässä päätöksessä käsitellyn esitutkinnan liityntä muihin tutkinnassa olleisiin asioihin. Siitä huolimatta esitutkinnassa ei tehty mitään toimenpiteitä kolmeen vuoteen, vaikka muita esitutkintoja on ainakin jollain tavoin edistetty. On vaikea ymmärtää, miksi esimerkiksi asianomistajan kuulusteluja ei pyritty tehokkaammin keskittämään.

Asiassa ei ole kuitenkaan ilmennyt tältä osin sellaista lainvastaisuutta, joka antaisi aihetta toimenpiteisiin. Rikostarkastaja A oli toiminut asiassa tutkinnanjohtajana vasta tammikuusta 2024 alkaen eikä hän ole voinut vaikuttaa siihen, millä tavoin asianomistajaa koskeneita rikosilmoituksia oli tätä ennen poliisissa käsitelty. Kun A oli tullut tutkinnanjohtajaksi, muut asiaan liittyvät esitutkinnat olivat A:n selvityksen mukaan jo joko siirtyneet syyteharkintaan tai niille oli jo tehty runsaasti esitutkintatoimenpiteitä.

Ylimmälle laillisuusvalvojalle annetut tiedot

Olin 28.12.2021 antamani päätöksen [OKV/1233/70/2021](#) jatkoseurannassa pyytänyt Poliisihallitusta toimittamaan selvitykset jokaiselta poliisilaitokselta 1.7.2022 vireillä olevista yli 18 kuukautta kestäneistä ihmiskauppa- ja sen lähirikoksista ja niiden viipymisten syistä. Pyyntöni seurauksena Poliisihallitus toimitti Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen 15.7.2022 päivätyn lausunnon liitteineen. Niiden mukaan poliisilaitoksella ei ollut enää avoinna vuonna 2017 vireille tulleita törkeitä ihmiskaupparikoksia.

Myöhemmin toisessa asiassa laillisuusvalvontaani varten pyytämässäni asiakirjoissa kiinnitin huomiota siihen, että niiden perusteella Itä-Uudenmaan poliisilaitoksella olisi vielä syyskuussa 2022 ollut kesken vuonna 2017 vireille tullut törkeä ihmiskauppaa koskeva asia. Tällainen kirjaus ilmeni Poliisihallituksen Itä-Uudenmaan poliisilaitokselle 28.9.2022 suorittamasta laillisuustarkastuksen pöytäkirjasta.

Perustuslain 111 §:ssä säädetty oikeuskanslerin tiedonsaantioikeus merkitsee viranomaisten ja virkamiesten sekä muiden julkista tehtävää hoitavien velvollisuutta toimittaa ylimmälle laillisuusvalvojalle oikeat tiedot. Asiakirjojen perusteella vaikutti siltä, että Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen minulle toimittamissa tiedoissa olisi jäänyt ilmoittamatta vuonna 2017 vireille tullut ihmiskaupparikos.

Asiassa saaduista selvityksistä on tarkentunut, että Poliisihallituksen laillisuustarkastuksen pöytäkirjassa oleva maininta törkeästä ihmiskaupparikoksesta on koskenut rikosilmoitusta, jossa rikosnimikkeenä on ollut törkeä kiskonta. Itä-Uudenmaan poliisilaitos oli puolestaan antanut minulle 15.7.2022 päivätyn lausuntonsa perustaen tietonsa excel-listaukseen, jonka rikoskomisario oli selvityksensä mukaan koonnut suodattamalla poliisiasioden tietojärjestelmästä ihmiskauppaan liittyvät rikosnimikkeet.

Excel-listauksessa olevia rikosnimikkeitä tarkastelemalla vaikuttaa ilmeiseltä, että Poliisihallituksen laillisuusvalvontapöytäkirjassa mainittua esitutkintaa ei ollut sisällytetty minulle toimitettuun lausuntoon, koska rikoskomisario ei ollut ottanut törkeää kiskontaa koskevia tutkintailmoituksia huomioon koostaessaan excel-listausta ihmiskauppaan liittyvistä rikosnimikkeistä.

Ihmiskaupan lähirikoksina mainitaan usein paritus ja kiskonnantapainen työsyryntä. Koska kiskonnantapaisesta työsyrynnästä ei ole törkeää tekemuotoa, törkeää kiskontaa koskeva rikoslain 36 luvun 7 §:n säännös tulee moitittavimpien tekojen rikosoikeudellisessa arvioinnissa sovellettavaksi. Tämän vuoksi myös törkeää kiskontaa koskeva säännös voidaan lukea ihmiskaupan lähirikokseksi ([Ihmiskauppa ja sen lähirikokset. Säännösten soveltamiskäytäntö](#). Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 2022:13, s. 13).

Ihmiskaupan lähirikoksen määrittelyyn ja selvityspyyntöni muotoiluun on liittynyt tulkinnanvaraisuutta. Minulla ei sen vuoksi ole aihetta arvostella poliisilaitoksen menettelyä, kun törkeää kiskontaa koskeva rikosasia oli jäänyt rikoskomisarion koostamassa excel-listauksessa ja sen seurauksena minulle toimitetussa lausunnossa ilmoittamatta. Asiassa ei ole tältä osin ilmennyt lainvastaista menettelyä.

Johtopäätökset ja toimenpiteet

Esitutkintaa ei ollut toimitettu esitutkintalain edellyttämien tavoin ilman aiheetonta viivästystä. Kiinnitän Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen huomiota esitutinnan viivytyksettömään toimittamiseen ja erityisesti esitutkintojen viipymistä koskevien seurantajärjestelmien toimivuuteen.

Esitutkintapäätöstä ei ollut perusteltu esitutkintalain 11 luvun 1 §:n 2 momentin edellyttämällä tavalla. Kiinnitän Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen rikostarkastaja A:n huomiota esitutkintapäätöksen perustelemiseen.

Asia ei anna aihetta muihin toimenpiteisiini.

Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti.

Apulaisoikeuskansleri

Mikko Puumalainen

Esittelijäneuvos

Juho Lehtimäki